

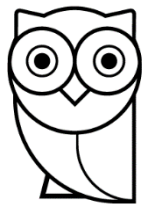
Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Nørrebro og Nordvest (Boligforhold og levevilkår)

Kildemateriale: Erindring nr. 891 – Ellen Andersen (periode: 1907-1969), 1969

Uddrag af Ellen Andersens pensionisterindring fra 1969. Her fortæller hun om sin barndom og opvækst på Nørrebro, hvor pengene var små.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-959>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Jeg er født 9-9-1902 så selv om jeg ikke er så gammel, er der sket en stor omvæltning i hele samfundets ordningen, og da heldigvis til det bedre.

Min far var
arbejdsmand, og skønt han var flittig og stræbsom var der ikke meget at rutte med. Vi har været 9 børn, så mor har taget sin tøm ved vask og rengøring. Hun fik 2 kr for en lang og streng dag, hun siger at mange gange om vinteren, var hendes nederdel stivfrossen, når hun gik hjem, men på trods af al hendes slid var hun altid i godt humør, og hun kunne nå det utrolige. Hun syede selv vort tøj om af brugt, som hun fik hvor hun kom. Det er utroligt at hun har holdt til alt det og nu, hvor hun snart er 90 år, er hun endnu åndsfrisk og følger med i alt hvad der sker, hun siger at hun økonomisk aldrig har haft det så godt som nu.

Jeg er født den 9. september 1902, så selvom jeg ikke er så gammel, er der sket en stor omvæltning i hele samfundsordningen, og da heldigvis til det bedre.

Min far var arbejdsmand, og skønt han var flittig og stræbsom, var der ikke meget at rutte med. Vi har været 9 børn, så mor har taget sin tøm ved vask og rengøring. Hun fik 2 kroner for en lang og streng dag. Hun siger at mange gange om vinteren, var hendes nederdel stivfrossen, når hun gik hjem, men på trods af al hendes slid var hun altid i godt humør, og hun kunne nå det utrolige. Hun syede selv vort tøj om af brugt, som hun fik, hvor hun kom. Det er utroligt, at hun har holdt til alt det og nu, hvor hun snart er 90 år, er hun endnu åndsfrisk og følger med i alt, hvad der sker. Hun siger, at hun økonomisk aldrig har haft det så godt som nu.

(1)

Hvor var der mange

dårlige hjem dengang, snarere og forisørte børn, der næsten aldrig fik ordentlig mad, menuen bestod mest af kaffe og fedtebrød, og det gamle brød fra bageren. Selvom vi ikke fik meget med kød, fik vi dog altid to retter udbetalt mad. Vi boede på Nørrebro i Poppelgade, gården blev kaldt "Poppelgården", der var både forhus, sidehus og baghus, der var en utrolig masse børn, der var meget almindeligt med 6-8 børn, og hvor var der mange der kom i konflikt med politiet, men vi klarede os da alle fri for den slags, for vi blev altid belært om at være ærlige, flittige og høflige.

Hvor var der mange dårlige hjem dengang og snarere og forsømte børn, der næsten aldrig fik ordentlig mad. Menuen bestod mest af kaffe og fedtebrød og det gamle brød fra bageren. Selvom vi ikke fik meget med kød, fik vi dog altid to retter veltillavet mad.

Vi boede på Nørrebro i Poppelgade. Gården blev kaldt "Poppelgården", der var både forhus, sidehus og baghus. Der var en utrolig masse børn. Det var meget almindeligt med 6-8 børn, og hvor var der mange, der kom i konflikt med politiet, men vi klarede os da alle fri for den slags, for vi blev altid belært om at være ærlige, flittige og høflige, og altid passe det vi blev sat til. Vi så aldrig noget dårligt.

(1)

Hvor var det også en uskik at man skulle betale præsterne hvis man havde brug for dem, en lille bror var syg ved fødslen og skulle hjemmedøbes så der måtte bud efter præsten, og da den lille døde skulle der jo også kastes jord på, vedkommende der ordnede det spurgte hvor meget præsten skulle have, så sagde han, hvor meget kan disse mennesker betale, hun svarede ham at han måtte sige hvad han syntes, hvorefter han sagde 4 kroner, og det var meget for en fattig familie. Han var sognepræst ved St. Johannekirke, og var kendt for at hvis der var 2 konfirmander i samme opgang, hvor den i stuen kun havde givet 5 kr, gik han døren forbi, hvorimod den på 3. sal havde givet 10 kr gik han op og takkede, jeg kan huske den familie der boede ved siden af os

havde ikke givet ham noget, så sendte han kirkebetjenten hen og skulle hilse dem fra ham.

Hvor var det også en uskik, at man skulle betale præsterne, hvis man havde brug for dem. En lillebror var syg ved fødslen og skulle hjemmedøbes, så der måtte bud efter præsten. Og da den lille døde, skulle der jo også kastes jord på. Vedkommende, der ordnede det spurgte, hvor meget pastoren skulle have. Så sagde han: "Hvor meget kan disse mennesker betale?" Hun svarede ham, at han måtte sige, hvad han syntes, hvorefter han sagde 4 kroner, og det var meget for en fattig familie.

Han var sognepræst ved Sankt Johannes Kirke og var kendt for, hvis der var 2 konfirmander i samme opgang, hvor den i stuen kun havde givet 5 kroner, gik han døren forbi, hvorimod havde den på 3. sal givet 10 kroner, gik han op og takkede. Jeg kan huske den familie, der boede ved siden af os, havde ikke givet ham noget, så sendte han kirkebetjenten hen og skulle hilse dem fra ham.

(2)

I 1916 blev jeg konfirmeret, og jeg var heldig at få tøj fra "Propforeningen", et nydeligt udstyr, pæn, hvid kjole og undertøj, en hat og lange sorte snørestøvler, men de passede ikke så godt til den hvide kjole, og der var ikke råd til at købe andre, så jeg lånte hvide sko og strømper af en der nylig var blevet gift. Min far havde længe været syg efter et ulykkestilfælde, og fik kun 14 kr om ugen, så det var en svær tid for mor, men hun tog nogle flere vaskesteder, så den sidste uge inden konfirmationen, var hun ikke meget i seng, for om natten hvidtede hun loft og tapetserede, der skulle være pænt. Vi fik flæskkesteg og lagkage, det var ikke det store sus med mange sange og gaver i læssevis, men jeg var vældig glad for det.

I 1916 blev jeg konfirmeret, og jeg var heldig at få tøj fra "Propforeningen", et nydeligt udstyr, pæn, hvid kjole og undertøj, en hat og lange, sorte snørestøvler, men de passede ikke så godt til den hvide kjole, og der var ikke råd til at købe andre, så jeg lånte hvide sko og strømper af en, der nylig var blevet gift. Min far havde længe været syg efter et ulykkestilfælde og fik kun 14 kroner om ugen, så det var en svær tid for mor, men hun tog nogle flere vaskesteder, så den sidste uge inden konfirmationen, var hun ikke meget i seng, for om natten hvidtede hun loft og tapetserede, der skulle være pænt. Vi fik flæskkesteg og lagkage. Det var ikke det store sus med mange sange og gaver i læssevis, men jeg var vældig glad for det.

(2)